

nisteriet foreslaaede Endringer ogsaa ville finde deres Motivering.

Ifølge § 1 i Loven af 28de Febr. d. A. er Berettigelsen til Gagetillæg blandt Andet gjort afhængig af, at de den Paagjældende tillagte faste Pengeindtægter ere en ham tilkommende aarlig Gage eller Lønning, altsaa ikke blot et Honorar eller et Vederlag for et eller andet bestemt begrændset Arbeide. Adskillig herimellem har imidlertid i ikke saa Tilfælde vilst sig at være forbunden med ikke liden Banke- lighed, idet Ministeriet hverken har kunnet indskrænke Begrebet af Gage eller Lønning til saadanne Indtægter, som medføre Pension- berettigelse, eller — hvad man ved første Sigt skulde troe — ifkun tilsaae Tillæg af saadanne Beløb, som i Finantsloven ere opførte under de forskjellige Lønnings conti. Der findes nemlig under flere andre Poster, saasom „til Contorhold“, „Andre Udgifter“, Summer, der ere ligesaa faste som nogen- som helst anden Udgift, og derhos i egentligste Forstand kunne kaldes en Lønning.

Den her berørte Tvivl kan vistnok ikke aldeles fjernes ved en forandret Redaction af denne §, men Ministeriet har dog troet, at den i Udkastet foretagne Forandring, hvorved isøvrigt, som bemærket, ingen Realitetsforskjel er tilfaldet, noget bestemt angiver Reglen for, hvilke Indtægter der skulle medføre Berettigelse til Tillæg.

Naar Lovens § 1 i sin anden Passus. foreskriver, at Gager og Lønninger indtil 100 Rd. skulle omskrives heelt til Byg, og saaledes tillægges saadanne lave Gager et extraordinært høit Tillæg, har dette ført til, at flere Personer, for hvem den af Staten lønnede Virksomhed er at betragte fuldstændigt som et Bieerhverv, have erholdt henimod det Dobbelte af deres Indtægt i Tillæg, medens Antallet af dem, som af saadan Lønning have deres Hovederhverv, derimod er forholdsvis ringe. Ministeriet har imidlertid dog ikke anseet denne Omstændighed af den Betydning, at man paa Grund heraf har villet foreslaae nogen Forandring i den her berørte af Rigsdagen med et temmelig betydeligt Stemmeantal til Regjeringens forrige Udkast føiede Bestemmelse.

Isøvrigt bemærkes det, at Indenrigsministeriet ogsaa har anseet den i § 1 sidste Passus givne Regel om, at Ansættelsen til Byg kun skal finde Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tønder, anvendelig ved Beregningen af Lønningsstillæg af Beløb under 100 Rd. For imidlertid at høre af Tvivl herom, har man i Udkastet forandret den Passus: „Dog skal af, hvad Gager eller Lønninger nu udgjøre over fulde Hundrede, saadan Ansættelse“ til: „Dog skal saadan Ansættelse“.

Hvad § 2 angaaer, har Anvendelsen af den i Samme indeholdte Regel i en stor Mængde Tilfælde givet Anledning til Tvivl, navnlig ved Afgjorelse af Spørgsmaale om, hvad der skal ansees som Paagjældendes Hovedindtægt. Dette vil imidlertid, da Afgjorelsen heraf stedse maa beroe paa et Skjøn, ikke kunne rettes ved en forandret Redaction af Loven. Ministeriet har isøvrigt til denne Paragraph knyttet en ny Bestemmelse om, at den eventuelle Lov ikke skal komme til Anvendelse paa de Embeds- eller Bestillingsmænd, for hvem der efter 1ste Dec. d. A. maatte blive givet nye Lønningslove. Dette Forslag, som neppe behøves nærmere at motiveres, er foranlediget ved den Omstændighed, at der rimeligtvis vil blive forelagt dette Aars Rigsdag Forslag til saadan Lov i det Mindste for een enkelt Klasse Embedsmænd.

Ministeriet har dernæst troet at burde foreslaae en Tydeliggjorelse af Lovens § 3. Den i denne Paragraph givne Regel om, at, hvis Nogen forener flere af Staten lønnede Embeder eller Bestillinger, komme de ham derfor tillagte faste Pengeindtægter sammenlagte i Betragtning, er nemlig af Indenrigsministeriet gjort gjældende, ikke blot hvor Paagjældende alene er lønnet af Kongerigets Finantser, men tillige naar der af Monarchiets eller en af de andre Landsdeles Finantser er tillagt ham nogen Indtægt, saaledes at Gage eller Lønningsstillægget for Kongerigets Vedkommende i saa Fald er bleven ansat til en forholds- mæssig Deel af det til den samlede Gage svarende Tillægsbeløb. Denne Beregningsmaade er efter forudgaaet Correspondence med Finantsministeriet vedtaget af begge Ministerier og saaledes ligeledes fulgt af sidstnævnte Ministerium for Monarchiets Embedsmænd og